

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011955
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3115011955.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Samaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02. apríla 2019 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry v Trenčíne, v trestnej veci obvineného

V. O.,
nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V. V. č. XXX,

ktorú podala proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/156/2015 zo dňa 05.02.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátorky z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Na obvineného V. O. podala prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trenčíne obžalobu č. 1Pv/421/15/3309 zo dňa 14.12.2015 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. , ktorého sa mal dopustiť tak, dňa XX.XX.XXXX v čase medzi 04.00 hod. a 04.30 hod. pri kultúrnom dome v obci V. V. po predchádzajúcom verbálnom konflikte fyzicky napadol poškodeného K. L., trvale bytom G. č. XXX a to tak, že o udrél rukou zovretou v päsť od ľavej strany tvára, poškodený následne spadol na zem a zostal v bezvedomí, pričom v dôsledku konania obvineného utrpel zlomeninu dolnej čeľuste dvojité a zlomeninu zubu č. XX, charakter zranení ktoré poškodený utrpel si vyžiadali jeho hospitalizáciu na Klinike ústnej, čeľustnej a tvárovej chirurgie v L. od 07.04.2015 do 13.04.2015, t.j. 7 dní, počas ktorej bol obmedzený vo všetkých oblastiach života, ako v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, v oblasti komunikácie, v oblasti mobility a oblasti nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov, po prepustení do ambulantnej starostlivosti bol poškodený obmedzený v prijímaní tuhšej stravy, čiastočne obmedzený v ústnej hygiene a v oblasti verbálnej komunikácie, pričom celková doba obmedzenia poškodeného na bežnom spôsobe života trvala 5 týždňov.

Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 3T/156/2015 zo dňa 05.02.2019 podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec obvineného V. O. postúpil Okresnému úradu Trenčín, odboru všeobecnej vnútornej správy. Proti tomuto uzneseniu podala ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť prokurátorka okresnej prokuratúry. V písomných dôvodoch sťažnosti namietala, že na hlavnom pojednávaní bolo z vykonaných dôkazov preukázané, že došlo k fyzickému útoku obžalovaného voči poškodenému, pričom poškodený utrpel zranenia konštatované znalcom v znaleckom posudku. Citovala tiež ustanovenie § 10 ods. 2 Tr.zák. Súd podľa prokurátorky dospel k nesprávnemu záveru o absencii materiálneho znaku trestného činu. Ak sa obžalovaný snažil len upozorniť poškodeného na poškodzovanie cudzieho majetku, nemal dôvod dať mu dve rany. Vzhľadom k vyššie uvedenému žiadala, aby Krajský súd v Trenčíne zrušil napadnuté uznesenie , a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. K sťažnosti prokurátorky sa vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu aj obžalovaný. V písomných dôvodoch uviedol, že jeho konanie bolo iba reakciou na agresívne chovanie poškodeného, čoho

dôkazom je aj výpoveď svedka O.. Pripomenul zmeny vo výpovedi poškodeného, a to ohľadom množstva ním vypitého alkoholu. Poškodený bol v nekontrolovanom amoku, a za takéto konanie už bol poškodený v minulosti aj súdom právoplatne uznaný vinným. Napriek tomu obžalovaný vyslovil ľútosť nad svojim konaním, nebolo jeho cieľom poškodenému ublížiť. Správanie poškodeného pred skutkom však bolo agresívne. Jeho konaním sa obžalovaný priamo cítil byť ohrozený. S názorom súdu prvého stupňa uvedenom v jeho rozhodnutí sa preto stotožňuje, a nesúhlasí s tvrdeniami prokurátorky. Žiada preto jej sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná.

V prvom rade je potrebné uviesť, že krajský súd sa už vecou zaoberal, a rozhodol vo veci uznesením sp.zn. 23To/63/2017 zo dňa 26.09.2017, ktorým zrušil prvé vo veci vydané rozhodnutie súdom prvého stupňa. V tomto uznesení krajský súd vyjadril záväzný právny názor na uvedenú trestnú vec, ktorý bol súd prvého stupňa povinný rešpektovať.

Preto sa krajský súd v plnej miere stotožnil s dôvodmi súdu prvého stupňa uvedenými v napadnutom uznesení, ktoré ho viedli k postúpeniu trestnej veci Okresnému úradu Trenčín, odboru všeobecnej vnútornej správy, aby skutok bol prejednaný ako priestupok

Jedným zo zákonných znakov prečinu výtržníctva v zmysle § 364 Tr. zák. je, že páchatel fyzicky napadne iného, a tým sa dopustí hrubej neslušnosti na mieste verejne prístupnom. Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nenesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách odseku 2 § 10 Tr. zák. To znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti za akých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nie nepatrná /materiálny korektív/. Záver o tom, či pri prečine je materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. je záverom právnym. Tento záver sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania rovnako, ako záver o subjektívnych a objektívnych znakoch prečinu.

Poškodený už aj v prípravnom konaní uvádzal, že pil víno aj vodky, priznal teda, že mal vypité. Navyše v lekárskej správe spísanej ošetrojúcim lekárom je množstvo alkoholu dané s poznámkou „údajne vypil“ o 4 hodine ráno 2 dcl vodky, už z použitia formulácie údajne lekár jasne naznačil, že ide o informáciu nie vysokej dôveryhodnosti od pacienta v ebriete /opitosti/. Vypité množstvo alkoholu poškodeným dokresľuje jeho správanie pred skutkom, a následne pri ňom.

Znalec v znaleckom posudku z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgia - traumatológia jednoznačne popísal vznik zranenia poškodeného, ako priamym mechanizmom vzniknutú dvojitú zlomeninu sánky s posunom, spôsobenú tupým predmetom na oblasť dolnej čeľuste silou vyššej intenzity, k počtom úderov sa však znalec nevyjadril. Vznik zranenia popísali svedkovia i sám obžalovaný tak, že obžalovaný uvádza, že poškodenému dal údery dva, svedok F. aj svedok H. taktiež tvrdili, že údery boli dva.

Svedok F. videl najskôr poškodeného kopať do odpadkového koša. Obžalovaný v dôsledku toho poškodeného udrel päťou do tváre. Rovnako vypovedal aj svedok E. H., ktorý celý incident videl. Uviedol, že poškodený kopal do smetného koša, a obžalovaný na to poškodeného udrel fackou alebo päťou do tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem.

Svedok O. popísal incident medzi obžalovaným a poškodeným v podstatných okolnostiach zhodne ako svedok H., dodal len, že poškodený rozhadzoval rukami, alebo sa potácal, a tým svedok predpokladal, že ide obžalovaného napadnúť. Následne ho obžalovaný udrel, a poškodený spadol na zem. Z uvedeného je zrejmé, že chovanie poškodeného pred skutkom bolo agresívne, a dalo sa vysvetliť rôznym spôsobom, čo ani sám poškodený nepoprel. Aj svedok O., či obžalovaný vnímali chovanie poškodeného inak, ako svedkovia F., či H..

Nie každé fyzické napadnutie občana, i keď sa ho páchatel dopustil na mieste verejnosti prístupnom, musí vždy naplňovať skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák. aj z pohľadu materiálneho korektívu podľa § 10 ods.2 Tr. zák.

Obžalovaný vypovedal, že poškodeného upozornil na výtržnicke správanie, čo potvrdili všetci zúčastnení vrátane poškodeného, a následne medzi nimi vznikol fyzický konflikt potom, ako poškodený začal vulgárne nadávať obžalovanému.

Súd prvého stupňa preto dospel k správne mu záveru, že konanie obžalovaného nedosahovalo intenzitu stíhaného prečinu výtržníctva v zmysle podanej obžaloby, a ani znaky iného priestupku, ktorý by zodpovedal tomuto trestnému činu vzhľadom na všetky okolnosti prípadu. Zároveň ale správne skonštatoval, že ohľadom trestného činu ublíženia na zdraví boli naplnené formálne znaky tohto trestného činu, avšak pri aplikácii ustanovenia § 10 ods. 2 Tr.zák. závažnosť tohto konania obžalovaného bola nepatrná. Prvostupňový súd k tomuto dospel posúdiac všetky vo veci vykonané dôkazy tak jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, kedy preukázaným motívom konania obžalovaného bola ochrana cudzieho majetku s tým, že obžalovaný najskôr nenásilne upozorňoval poškodeného na jeho protiprávne konanie. Celé konanie obžalovaného bolo teda iba reakciou na agresívne chovanie poškodeného, ktoré vyvolalo u obžalovaného dôvodnú obavu z napadnutia. Hoci správanie obžalovaného ako to správne súd prvého stupňa skonštatoval, nedosahovalo intenzitu trestného činu správne dospel k záveru, že dosahuje intenzitu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa priestupkového zákona.

Z uvedených dôvodov považoval preto krajský súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa za zákonné a správne, a sťažnosť prokurátorky nepovažoval preto za dôvodnú, a túto potom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.